Europeiska ombudsmannen

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. *Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår* språk- och översättningspolicy [Länk].

Beslut i ärende 1302/2009/TS - Försening med att besvara en första ansökan om tillgång till handlingar

Beslut
Ärende 1302/2009/TS - **Undersökning inledd den** 22/07/2009 - **Beslut den** 15/12/2010

Corporate Europe Observatory (CEO) är ett icke-statligt organ vars syfte är att främja öppenheten hos EU:s institutioner. CEO ingav en begäran till kommissionen om att få tillgång till handlingar och information gällande handelsförhandlingarna mellan EU och Indien, EU och Asean-länderna samt EU och Sydkorea. Kommissionen registrerade förfrågningarna i februari 2008. I december 2008 beviljade kommissionen tillgång till delar av de begärda handlingarna.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade CEO att kommissionen onödigt fördröjt svaret på den ursprungliga ansökan och att den därigenom överträtt förordning (EG) nr 1049/2001.

I sitt beslut konstaterade ombudsmannen att förordning (EG) nr 1049/2001, som reglerar tillgången till handlingar, föreskriver ett förfarande i två steg för att behandla ansökningar. Om institutionen inte besvarar en inledande ansökan inom 15 arbetsdagar har den sökande rätt att inge en bekräftande ansökan. Om den bekräftande ansökan avslås eller om inget svar erhålls inom 15 arbetsdagar har den sökande rätt att ta upp ärendet i tribunalen eller inge ett klagomål till Europeiska ombudsmannen. I det aktuella fallet gjorde den klagande ingen bekräftande ansökan utan valde att avvakta kommissionens beslut om den ursprungliga ansökan. I samband med behandlingen av den ursprungliga ansökan informerade kommissionen vid ett flertal tillfällen den klagande om att ansökan inte kunde behandlas inom de tidsfrister som anges i förordning (EG) nr 1049/2001 eftersom frågan var mycket komplicerad. Eftersom den klagande valde att inte inge någon kompletterande ansökan, trots att han hade rätt till det, drog ombudsmannen slutsatsen att den klagande var nöjd med kommissionens förklaringar vid den tidpunkt när undersökningen pågick. Ombudsmannen ansåg därför att inga ytterligare undersökningar behövdes.

Ombudsmannen konstaterade emellertid att kommissionen inte gav den klagande någon information om hur lång tid det skulle ta att behandla den ursprungliga ansökan.

Ombudsmannen ansåg att det skulle vara lämpligt för kommissionen att lämna sådan information i framtida ärenden så att den sökande kunde fatta ett välgrundat beslut om fördelarna med att omedelbart inge en bekräftande ansökan. Ombudsmannen lämnade en ytterligare anmärkning om detta. Han uppmanade kommissionen att inom sex månader informera ombudsmannen om alla eventuella åtgärder som kommissionen tänkte vidta i samband med hans resultat.

Bakgrunden till klagomålet

1. Klagomålet rör påstått förseningar från Europeiska kommissionens sida när det gäller att besvara ansökningar om tillgång till handlingar.

2. Den klagande är Corporate Europe Observatory (CEO), en Brysselbaserad icke-statlig organisation. Den 7 februari 2008 bad verkställande direktören Europeiska kommissionens generaldirektorat för handel (GD Handel) om tillgång till handlingar som rör handelsförhandlingarna EU-Indien, EU-Asean och EU-Korea. Samma dag skickade GD Handel ett mottagningsbevis till klaganden och informerade också om att kommissionen hade registrerat sina ansökningar som ansökningar om tillgång till handlingar och tillgång till information. Kommissionen informerade också verkställande direktören om att kommissionen, med tanke på det stora antalet begärda handlingar (totalt tolv separata begäranden) och längden på dessa handlingar, skulle behöva lite tid för att identifiera och analysera dem. Kommissionen kunde därför inte garantera att den skulle kunna behandla ansökningarna inom de tidsfrister [1] som föreskrivs i förordning 1049/2001.

3. Genom en skrivelse av den 14 februari 2008 bad GD Handel klaganden att lämna ytterligare förtydliganden om sina ursprungliga ansökningar. VD skickade ytterligare förtydliganden genom en skrivelse av den 19 februari 2008. Genom en skrivelse av den 20 februari 2008 svarade GD Handel och uppgav att de uppgifter som lämnats av klaganden var till hjälp. GD Handel försäkrade verkställande direktören att det skulle ge ett svar så snart det kunde identifiera och granska alla berörda handlingar, i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001.

4. Genom en skrivelse av den 6 augusti 2008 begärde verkställande direktören information från GD Handel om behandlingen av dess begäran om tillgång till handlingar.

5. Genom en skrivelse av den 7 augusti 2008 informerade GD Handel klaganden om att hanteringen av dem, med tanke på det stora antalet och det stora antalet handlingar som begärts, skulle innebära arbete för många grupper inom generaldirektoratet. Det tillade att GD Handel nu hade slutfört identifieringen av dokumenten och att det höll på att granska dem för att se till att det kunde fortsätta med offentliggörandet.

6. Genom skrivelser av den 8 december 2008 och den 19 december 2009 informerade GD Handel verkställande direktören om att det hade beslutat att bevilja partiell tillgång till handlingar som rör handelsförhandlingarna mellan EU och Indien, EU-Asean respektive EU-Korea.

7. Den 19 maj 2009 lämnade klaganden in ett klagomål till ombudsmannen om de förseningar som hade inträffat vid behandlingen av ovannämnda begäranden om tillgång till handlingar.

Föremålet för utredningen

8. Ombudsmannen inledde en undersökning av följande påståenden och påståenden:

Påstående

Kommissionens svar på klagandens ursprungliga ansökningar om tillgång till handlingar och information om handelsförhandlingarna EU-Indien, EU-Asean och EU-Korea försenades i onödan och stred därför mot förordning (EG) nr 1049/2001.

Anspråk

Kommissionen bör se till att tidsfristerna för handläggning av ansökningar enligt förordning (EG) nr 1049/2001 respekteras.

Utredningen

9. Den 22 juli 2009 vidarebefordrade ombudsmannen klagomålet till kommissionen. Kommissionen lämnade sitt yttrande, som översändes till klaganden med en uppmaning att inkomma med synpunkter. Klaganden inkom med sina synpunkter den 28 november 2009.

Ombudsmannens analys och slutsatser

A. Anklagande och anspråk

Argument som läggs fram för ombudsmannen

10. I sitt yttrande medgav kommissionen att det hade förekommit förseningar i svaret på klagandens begäran om tillgång till handlingar som rör handelsförhandlingarna EU-Indien, EU-Korea och EU-Asean, och beklagade dessa förseningar.

11. Kommissionen har preciserat att institutionen, vid handläggningen av ansökningar om tillgång till handlingar, i enlighet med relevant rättspraxis även ska beakta principen om god förvaltningssed. I detta avseende hänvisade kommissionen till punkt 101 i mål T-2/05, *Verein für Konsumenteninformation mot kommissionen* [2] , i vilken följande anges:

”Det *ska emellertid erinras om att det är möjligt för en sökande att, med stöd av förordning nr 1049/2001, göra en ansökan om tillgång till handlingar som avser ett uppenbart orimligt antal handlingar, kanske av triviala skäl, och på så sätt införa en arbetsvolym för behandlingen av hans begäran som i hög grad skulle kunna paralysera institutionens korrekta arbete. Det ska även påpekas att när en begäran avser ett mycket stort antal handlingar återspeglar institutionens rätt att tillsammans med sökanden söka en ”rättvis lösning” i enlighet med artikel 6.3 i förordning nr 1049/2001 möjligheten att, om än på ett särskilt begränsat sätt, beakta behovet av att i förekommande fall förena sökandens intressen med god förvaltningssed.* ”

12. Kommissionen har även angett att det i artikel 6.3 i förordning 1049/2001, för att beakta principen om god förvaltningssed, föreskrivs att institutionerna kan ge sökanden en rimlig lösning när det gäller en ansökan som avser en mycket lång handling eller ett mycket stort antal handlingar. En sådan rättvis lösning kan dessutom bestå av förlängda tidsfrister. Kommissionen ansåg att intresset för en god förvaltning också måste beaktas i fall där flera, och ibland komplexa, begäranden görs inom en kort tidsperiod.

13. Kommissionen uppgav att GD Handel i detta fall vid flera tillfällen informerade klaganden om att handläggningen av dess begäran om tillgång till handlingar som rör handelsförhandlingarna EU-Indien, EU-Korea och EU-Asean skulle ta längre tid. Kommissionen påpekade att GD Handel i sin skrivelse av den 17 april 2008 hänvisade till det stora antal begäranden som klaganden lämnat sedan början av året och informerade kommissionen om att ett svar inom tidsfristen därför inte kunde garanteras. I en skrivelse av den 10 september 2008 uppgav GD Handel dessutom att det var i slutskedet av behandlingen av klagandens övriga ansökningar om tillgång till handlingar. Kommissionen påpekade att klaganden 2008 lämnade in 22 av de 166 ansökningar om tillgång till handlingar som GD Handel mottog och att denna siffra motsvarade 13,25 % av det totala antalet ansökningar som mottagits av det berörda generaldirektoratet.

14. Kommissionen underströk att G Trade under de senaste två åren hade infört flera åtgärder för att förbättra och påskynda hanteringen av ansökningar om tillgång till handlingar, och att göra sin personal medveten om behovet av att hantera ansökningar om tillgång till handlingar i enlighet med högsta yrkesmässiga standard. Kommissionen försäkrade att den skulle fortsätta att göra sådana ansträngningar, med särskild tonvikt på för det första att säkerställa att komplexa ansökningar hanteras inom rimliga tidsfrister, och för det andra, om förseningar uppstår, hålla sökanden informerad om hur handläggningen av dess begäran fortskrider.

15. Kommissionen förklarade därefter att förseningarna i det aktuella ärendet berodde på att klagandens begäran var komplicerad och att den samtidigt hade mottagit ett stort antal komplexa ansökningar, vars hantering krävde betydande resurser, liksom en *noggrann hantering av resursfördelningskonflikter* . Kommissionen erinrade om att de flesta av de många förfrågningar som GD Handel tar emot tenderar att vara enkla och lätt kan besvaras, eftersom de vanligtvis rör ett eller några välidentifierade dokument. Vissa förfrågningar är dock extremt komplexa. De komplexa framställningarna gäller t.ex. oidentifierade mötesprotokoll eller all korrespondens, inklusive e-post, med en icke uttömmande förteckning över organisationer över tidsperioder, som kan vara så lång som fyra år, där förhandlingar med ett visst land eller

regionala grupper diskuteras. Kommissionen redogjorde därefter i detalj för skälen till förseningarna i förevarande fall.

16. Kommissionen förklarade att klagandens begäran om allmänhetens tillgång till handlingar som rör handelsförhandlingarna EU-Indien, EU-Asean och EU-Korea rörde tre eller fyra olika enheter inom GD Handel. Dessa enheter leddes av enheten med det övergripande geografiska ansvaret för regionen i fråga, liksom kansliet för kommissionsledamoten med ansvar för handel. Begäranden som omfattar en hel förhandlingsprocess innebär därför att ett stort antal ärenden och e-postmeddelanden granskas för att identifiera material som kan omfattas av en viss begäran. När de begärda handlingarna har identifierats bedöms de i enlighet med kriterierna i förordning (EG) nr 1049/2001 för att fastställa om något av de material som omfattas av begäran inte bör göras tillgängligt. En sådan begäran kan kräva deltagande av fyra till åtta tjänstemän. Dessutom är de mest komplexa framställningarna ofta inriktade på områden där förhandlingsprocessen är mest aktiv, i detta fall t.ex. i förhandlingar med Indien, Asean eller Korea. Detta skapar oundvikligen konflikter när det gäller fördelningen av resurser.

17. Kommissionen påpekade att klagandens tre ansökningar, som är föremål för detta klagomål, endast avsåg tre av tolv ansökningar som den lämnade in inom två dagar. Av dessa tolv ansökningar var tio komplexa. Följaktligen var flera enheter inom GD Handel tvungna att följa upp dessa begäranden. För det första den geografiska enhet som berörs av varje begäran, och för det andra de enheter som hanterar handel med tjänster, immateriella rättigheter eller miljöaspekter i avtalen. Den andra gruppen var tvungen att delta i alla pågående handelsförhandlingar. Till följd av detta ställdes dessa enheter inför ett stort antal ansökningar som lämnades in inom en mycket kort tidsperiod. Behandlingen och behandlingen av dessa begäranden måste inte bara genomföras parallellt med det dagliga förhandlingsarbetet, utan avbröts oundvikligen också av resor kopplade till förhandlingsrundor.

18. Kommissionen underströk därefter att det i samband med internationella förhandlingar finns en ofrånkomlig spänning mellan två överväganden: å ena sidan behovet av att förhandla effektivt och i god tro för att uppnå bästa möjliga uppgörelse. detta behov kan kräva att vissa känsliga uppgifter hålls konfidentiella, åtminstone under förhandlingarna. å andra sidan, de allmänna principerna om öppenhet, såsom de i förordning 1049/2001, som reglerar kommissionens och de övriga unionsinstitutionernas arbete.

19. Kommissionen påpekade att på grund av spänningen mellan ovannämnda mål måste en mycket känslig bedömning göras när det gäller vad som kan eller inte kan offentliggöras. Detta förklarar varför förordning 1049/2001 gör det möjligt att väga allmänintresset av öppenhet mot andra faktorer, t.ex. den potentiella skada som kan uppstå om EU:s förhandlingspositioner avslöjas i förtid för dess förhandlingspartner. Till exempel förlusten av arbetstillfällen i EU orsakad av tredjeländer som hämnas orättvist mot företag som varnar EU för illojala handelsmetoder eller handelshinder. eller en försvagning av EU:s beslutsfattande om kommissionen, rådet eller parlamentet inte längre kan inhämta, ibland konfidentiellt, de externa organisationernas välgrundade synpunkter på den ståndpunkt som bör intas för att uppnå goda handelsavtal. Dessutom kräver ansökningar om allmänhetens tillgång till handlingar att de berörda handlingarna noggrant granskas av tillräckligt erfaren personal som känner till de

aktuella frågorna och som känner till reglerna om tillgång till handlingar. Dessutom måste detta göras på samma sätt under de olika förhandlingarna för att säkerställa övergripande öppenhet och konsekvens när det gäller tillgång till begäranden om handlingar. Av ovanstående skäl är hanteringen av sådana förfrågningar både tids- och resursintensiv.

20. Kommissionen uppmärksammade därefter de mycket snäva tidsfristerna i förordning 1049/2001. Kommissionen angav att när det gäller komplicerade ansökningar måste ansökningarna prioriteras och i förevarande fall de tre ansökningar som förevarande anmärkning avser var de som besvarades sist. Kommissionen konstaterade att det är nödvändigt att prioritera frågan i själva förordningen, eftersom det i artikel 6 i förordningen föreskrivs att ”om en ansökan avser en mycket lång handling eller ett mycket stort antal handlingar får de berörda institutionerna informellt samråda med sökanden i syfte att finna en rättvis lösning”. Kommissionen erinrade om att GD Handel flera gånger informerade klaganden om att det skulle ta tid att behandla klagandens tre begäranden. Kommissionen tillbakavisade starkt alla förslag som GD Handel hade antagit en avsiktlig politik för att fördröja svaret på begäran i fråga. Kommissionen hävdade att förseningarna snarare berodde på den tid som krävdes för att hantera, samordna och se över denna särskilt komplexa serie av förfrågningar, samt för att säkerställa att GD Handel tillämpade ett konsekvent och öppet tillvägagångssätt.

21. I sina synpunkter hävdade klaganden att det är just bristen på insyn i GD Handels samrådsförfaranden som tvingar grupper av allmänt intresse, däribland klaganden, att göra relativt komplexa och många förfrågningar om tillgång till handlingar om de, i enlighet med kommissionens relevanta meddelande, vill ta reda på vilka *frågor som håller på att utvecklas, vilka mekanismer som används för att samråda, vem som rådfrågas och varför, vad som har påverkat beslut vid utformningen av politiken* [3] . Klaganden medgav att dess begäran om tillgång till handlingar är komplex, men hävdade att behovet av många av dess begäranden skulle kunna lindras, eller att dess begäran skulle kunna bli mindre komplicerad, om GD Handel till exempel skulle använda sin webbplats för att göra uppdaterade förteckningar över möten och korrespondens tillgängliga när det gäller specifika frågor. Klaganden uppgav att ökad öppenhet på detta proaktiva sätt inte bara skulle minska antalet ansökningar om tillgång till och omfattningen av tillgång till handlingar, utan också vara mer i linje med GD Handels upprepade försäkringar om att det är fast beslutet att verka på ett öppet, öppet och ansvarsfullt sätt.

22. Klaganden hävdade därefter att GD Handels restriktiva politik för tillgång till handlingar i onödan ökar dess arbetsbörda när det gäller att hantera ansökningar om sådan tillgång. Klaganden uppgav att GD Handel tidigare använde sig av ett komplicerat system för att radera delar av handlingar som inte uttryckligen nämns i begäranden och som därför anses vara ”inte relevanta”. Klaganden uppgav att detta tillvägagångssätt är särskilt tidskrävande, eftersom handlingen, när det finns flera separata ansökningar om allmänhetens tillgång till en viss handling, sedan måste lämnas ut med olika delar borttagna, beroende på arten av varje enskild begäran. Klaganden illustrerade detta genom ett exempel där samma protokoll släpptes till verkställande direktören i fem olika versioner, eftersom fem olika begäranden måste göras. Klaganden uppgav att denna praxis kan göra de delvis utgivna handlingarna svårförståeliga och kan till och med vara orsaken till nya ansökningar om tillgång till hela handlingen, vilket i sin tur ökar arbetsbördan för det team som handlägger begäranden om tillgång till handlingar som

innehas av GD Handel.

23. Klaganden hävdade vidare att det sätt på vilket GD Handel prioriterade sina tolv ansökningar om tillgång till handlingar, som det lämnade in inom två dagar i början av 2008, hade motsägit de prioriteringar som den verkställande direktören hade uttryckt. I sitt e-postmeddelande av den 19 februari 2008 bad verkställande direktören uttryckligen GD Handel att prioritera sina önskemål om handelsförhandlingarna mellan EU och Indien, EU-Asean och EU-Korea. Men som kommissionen själv påpekade, på grund av en viss intern prioritering, ” *var de tre svaren på dessa begäranden de som besvarades sist* ”. Klaganden uppgav att kommissionens prioritering uppenbarligen inte utgjorde en ” *rättvis lösning* ” i enlighet med artikel 6.4 i förordning (EG) nr 1049/2001 när det gäller ansökningar om tillgång till en mycket lång handling, eller ett mycket stort antal handlingar.

24. Klaganden hävdade därefter att GD Handel avsiktligt fördröjer sina svar på ansökningar om tillgång till handlingar från vissa grupper i det civila samhället för att förhindra att det civila samhället granskar viss politik och vissa handelsförhandlingar när processerna fortfarande pågår, och under den tid då de kan ifrågasättas. Klaganden anser att denna avsiktliga strategi syftar till att neka det civila samhället möjlighet att delta i pågående politiska beslut. Till stöd för detta argument hänvisade klaganden till ett internt dokument från GD Handel där generaldirektören (när det gäller en separat begäran om tillgång till handlingar) skrev att ”med *tanke på den fientliga inställningen hos vissa icke-statliga organisationer (inklusive Corporate Europe Observatory) till GATS-förhandlingarna och våra kontakter med branschen, och med tanke på att Corporate Europe Observatory inte använder mycket selektiva citat som tagits bort från deras rätta sammanhang från de dokument som den har fått för att väcka uppmärksamhet i medierna, är det mycket troligt att om vi gav allmänheten tillgång till den korrespondens som mottagits från branschen, skulle våra förbindelser med den sistnämnda allvarligt kunna äventyras.* ” Klaganden uppgav att detta citat tyder på att GD Handel har en tradition av att ha tillgång till den information som mottagits från branschen, vilket innebär att våra förbindelser med den sistnämnda allvarligt kan äventyras.

Ombudsmannens bedömning

25. I förordning 1049/2001 fastställs ett förfarande i två steg för behandling av ansökningar om tillgång till handlingar. En sökande kan lämna in en första ansökan enligt artikel 7 i förordning 1049/2001. Om ansökan avslås (helt eller delvis) eller om inget svar inkommer inom fastställda tidsfrister, har sökanden rätt att lämna in bekräftande ansökan enligt artikel 8 i förordning 1049/2001. Om denna bekräftande ansökan avslås (helt eller delvis) eller om inget svar inkommer inom fastställda tidsfrister, har sökanden rätt att väcka talan vid tribunalen. Sökanden har också rätt att framföra ett klagomål till ombudsmannen om vägran att ge allmänheten tillgång.

26. I artikel 7 i förordning 1049/2001 (Behandling av ursprungliga ansökningar) föreskrivs följande:

”1. En ansökan om tillgång till en handling ska behandlas skyndsamt. Ett mottagningsbevis ska sändas till sökanden. Institutionen ska inom 15 arbetsdagar från det att ansökan registrerats antingen bevilja tillgång till den begärda handlingen och ge tillgång till den i enlighet med artikel 10 inom den perioden eller, i ett skriftligt svar, ange skälen till att ansökan helt eller delvis har avslagits och underrätta sökanden om hans eller hennes rätt att göra en bekräftande ansökan i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

2. Om ansökan helt eller delvis avslås får sökanden inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av institutionens svar lämna in en bekräftande ansökan där institutionen uppmanas att ompröva sin ståndpunkt.

3. I undantagsfall, t.ex. vid en ansökan som avser en mycket lång handling eller ett mycket stort antal handlingar, får den tidsfrist som anges i punkt 1 förlängas med 15 arbetsdagar, förutsatt att sökanden underrättas i förväg och att utförliga skäl anges.

4. Institutionens underlåtenhet att svara inom den föreskrivna fristen ger sökanden rätt att lämna in en bekräftande ansökan.”

27. Såsom framgår av artikel 7.4 i förordning 1049/2001 är följden av att de tidsfrister som anges i artikel 7.1 och, i tillämpliga fall, artikel 7.3 i förordning 1049/2001 inte iakttas, att sökanden *har rätt* att göra en bekräftande ansökan enligt artikel 8 i förordning 1049/2001. Det är emellertid värt att notera att det i artikel 7.4 inte föreskrivs någon gräns för exakt *när* en bekräftande ansökan, efter det att dessa tidsfrister har löpt ut, ska lämnas in för underlåtenhet att besvara en första ansökan. [4] Sammantaget är det möjligt att lämna in en bekräftande ansökan när som *helst* efter det att de föreskrivna tidsfristerna i artiklarna 7.1 och 7.3 har löpt ut. Detta innebär också att en sökande under en obestämd tid kan *välja* att invänta ett beslut i förhållande till en ursprunglig ansökan. De tidsfrister som anges i artikel 7 ska således förstås som mekanismer som ger sökandena rätt att välja något av följande alternativ:

1) att göra bekräftande ansökningar *när som helst* efter det att de tidsfrister som anges i artikel 7 har löpt ut,

eller alternativt,

2) invänta ett beslut om den ursprungliga ansökan.

28. I förevarande fall har kommissionen överskridit de tidsfrister som anges i artikel 7 i förordning 1049/2001. Klaganden hade under dessa omständigheter *rätt att när* som helst lämna in en bekräftande ansökan (fram till den tidpunkt då kommissionen besvarade de tre relevanta begäranden om allmänhetens tillgång i december 2008 [5]). Sammanfattningsvis hade klaganden rätt att lämna in en bekräftande ansökan omedelbart, när de föreskrivna tidsfristerna i artiklarna 7.1 och 7.3 hade löpt ut, men hade rätt att välja att invänta ett beslut från kommissionen.

29. Enligt artikel 7.1 i förordning 1049/2001 ska en ansökan om tillgång till en handling

behandlas skyndsamt. Detta innebär att ansökan bör behandlas på kortast möjliga tid. Om de tidsfrister som anges i artikel 7 inte iakttas och sökanden väljer att inte omedelbart utöva sin rätt att göra en bekräftande ansökan, bör den berörda institutionen under alla omständigheter fortsätta att försöka besvara ansökan så snart som möjligt.

30. Den exakta tidsperiod som krävs för att behandla en begäran kommer att bero på ett antal faktorer, bland annat antalet begärda handlingar, deras längd och komplexitet och, framför allt, komplexiteten och känsligheten hos de frågor som kan uppstå i förhållande till de undantag som anges i artikel 4 i förordning 1049/2001.

31. Ombudsmannen anser att om en institution ställs inför ett objektivt behov av en längre tid för att behandla en första ansökan, skulle det vara förenligt med principerna om god förvaltningssed om institutionen skulle förklara för en sökande varför detta behov uppstår, och även att ge sökanden viss information om hur lång tid det kommer att ta att behandla den ursprungliga ansökan. En sökande behöver sådan information för att kunna fatta ett *välgrundat beslut* om huruvida det ligger i dess intresse att utnyttja sin möjlighet att lämna in en bekräftande ansökan eller, snarare, att invänta institutionens beslut om den ursprungliga ansökan.

32. I förevarande fall förklarade kommissionen förseningen med att besvara den ursprungliga ansökan genom att hänvisa till de berörda ansökningarnas komplexitet och omfattning, svårigheterna till följd av att förhandlingarna pågick och behovet av att samråda med olika grupper inom GD Handel. När det gäller kommissionens underlåtenhet att tillmötesgå klagandens begäran om att de tre ansökningarna, som är föremål för denna undersökning, skulle behandlas först, förklarade kommissionen att detta berodde särskilt på *komplexiteten* i dessa tre ansökningar. Kommissionen angav att de inte kunde behandlas, för det första på grund av omfattningen av deras bedömning, och för det andra, den prioriteringsprocess som måste genomföras vid svaret på klagandens många ansökningar om tillgång till handlingar. Andra förklaringar och motiveringar som kommissionen lade fram var mängden arbete som orsakades av andra ansökningar om tillgång till handlingar, varav en stor del lämnades in av klaganden, och behovet av att prioritera ansökningarna. Kommissionen påpekade att den hade behandlat klagandens övriga nio ansökningar om tillgång till handlingar positivt.

33. Klaganden har i förevarande fall inte inkommit med bekräftande ansökningar avseende de tre aktuella ansökningarna under perioden fram till december 2008. Klaganden *valde* därför i praktiken att invänta kommissionens beslut i fråga om sina ursprungliga ansökningar, och inte att ålägga kommissionen en strikt tidsram. Av dessa åtgärder kan endast slutsatsen dras att klaganden vid den tidpunkten var övertygad av kommissionens förklaringar om behandlingen av de ursprungliga ansökningarna.

34. I sina synpunkter till ombudsmannen uppger klaganden nu att kommissionen gjorde fel i hur den prioriterade sina begäranden och att den avsiktligt försenade utlämnandet av handlingarna medan handelsförhandlingarna i fråga pågick. Om detta var klagandens uppfattning under den tid då kommissionen granskade de ursprungliga ansökningarna kunde den när som helst ha lämnat in en bekräftande ansökan, men den gjorde inte det. Det finns inte

heller några bevis som tyder på att kommissionen försökte vilseleda klaganden när det gäller komplexiteten i den översyn som institutionen genomförde.

35. Ombudsmannen noterar dock att kommissionen i förevarande fall inte tycks ha gett klaganden någon indikation på hur lång tid det skulle ta att behandla dess ansökan. Ombudsmannen anser att det vore lämpligt för kommissionen att tillhandahålla en sådan indikation i framtida ärenden. Detta skulle göra det möjligt för de sökande att fatta ett välgrundat beslut om att omedelbart lämna in en bekräftande ansökan. I detta sammanhang kommer ombudsmannen att göra ytterligare en anmärkning.

36. Mot bakgrund av ovanstående drar ombudsmannen slutsatsen att inga ytterligare undersökningar är nödvändiga i detta ärende.

B. Slutsatser

På grundval av sin undersökning av detta klagomål avslutar ombudsmannen det med följande slutsats:

Inga ytterligare undersökningar är nödvändiga i förevarande fall.

Den klagande och institutionen kommer att informeras om detta beslut.

Ytterligare anmärkning

Kommissionen bör, om den inte kan behandla en första ansökan inom de tidsfrister som anges i artikel 7 i förordning (EG) nr 1049/2001, ange skälen till förseningen och ange hur lång tid det kommer att ta att behandla den ursprungliga ansökan. Detta skulle göra det möjligt för sökanden att fatta ett välgrundat beslut om att omedelbart lämna in en bekräftande ansökan.

P. Nikiforos Diamandouros

Utfärdat i Strasbourg den 15 december 2010

[1] Tidsfristen för att besvara en första ansökan enligt artikel 7.1 i förordning 1049/2001 är 15 arbetsdagar från det att ansökan registrerades. I artikel 7.3 föreskrivs vidare att i undantagsfall, till exempel vid en ansökan som avser en mycket lång handling eller ett mycket stort antal handlingar, får den tidsfrist som föreskrivs i punkt 1 förlängas med 15 arbetsdagar, förutsatt att sökanden underrättas i förväg och att utförliga skäl anges.

[2] Mål T-2/03, *Verein für Konsumenteninformation mot kommissionen* , REG 2005, s. II-1121.

[3] Meddelande från kommissionen. Mot en förstärkt konsoliderings- och dialogkultur – Allmänna principer och miniminormer för kommissionens samråd med berörda parter, 11.12.2002, KOM(2002) 704 slutlig.

[4] I artikel 7.2 föreskrivs däremot att en bekräftande ansökan ska lämnas in inom 15 dagar efter en *uttrycklig* vägran eller uttryckligt delvis avslag på allmänhetens tillgång till handlingar.

[5] I artikel 7.2 i förordning 1049/2001 anges att en sökande kan lämna in en bekräftande ansökan inom 15 arbetsdagar om ansökan helt eller delvis avslås. I förevarande fall gav kommissionen delvis tillgång till de tre handlingarna i december 2008. Efter dessa beslut hade klaganden således 15 arbetsdagar på sig att inge en bekräftande ansökan och begärde att institutionen skulle ompröva sin ståndpunkt. Ombudsmannen känner inte till att klaganden har lämnat in en sådan bekräftande ansökan.